

for ikke tillade nogen videre Diskussion om det.

Johnsen: Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse blot bemærke overfor det ærede Medlem (Harald Jensen), der nu talte, at det ærede Medlem gaar ud fra en ikke rigtig Forudsætning eller Opfattelse. Hvis det ærede Medlem havde lagt nøjere Mærke til mine Udtalelser, vilde han neppe være kommet til det Resultat, han er kommet til, thi jeg sagde udtrykkeligt kun, at jeg betragtede den Anerkendelse, der i Princippet fra Regeringens Side ligger i, at Købstæder og Landdistrikter stilles lige ved Landstingsvalg i Forhold til Folketal, som et Skridt henimod den Forandring af Grundlovens § 37, som Købstæderne længe har ønsket, og som jeg mener, de med Rette kan attraa.

la Cour: Skønt jeg meget sympatiserer med, hvad det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen) udtalte, skal jeg dog tilføje her, at naar mit Navn i Betænkningen er kommet med i Udvalgets Mindretalsudtalelse, er det paa Grund af en Fejltagelse.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg skal ikke lægge mere i det ærede Mindretals Udtalelse, end der ligger deri. Jeg forstaaer alligevel, at der ligger saa meget deri, at det er en Erkendelse af, at i hvert Fald en Del af det, Regeringen har foreslaaet med Hensyn til Landstingets Sammensætning, har vundet Tilslutning.

I øvrigt skal jeg indskrænke mig til at udtale min Tilfredshed med, at man fra Udvalgets Side har tilraadet Tinget at gaa med til Lovforslaget uforandret, saaledes at det kan føres saa tidligt igennem, at de nødvendige Forholdsregler kan blive truffene, og at Herning den 1. April næste Aar kan komme saa vidt, at den kommer ind under Købstadlovgivningen og kommer til at vælge Byraad i Stedet for Sogneraad.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 2049) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal nu give den højtærede Justitsminister Ordet for at fremsætte det tidligere anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Bülow): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forandring i Reglerne for Sagers Indstævning for Højesteret.*

Lovforslaget gaar ud paa, at de i Plakat af 2. Juni 1819, § 1, omhandlede Regler angaaende Sager, der er anteciperede til Foretagelse i Højesteret, finder Anvendelse paa alle civile Sager, der indstævnes for Højesteret. Forholdet er i Øjeblikket det, at der for Højesteret findes dels anteciperede Sager og dels Ordenssager. De anteciperede Sager er væsentligst Straffesager, Politisager, Gæsterets-sager, Sø- og Handelsretssager, Skifterets-sager og Sagerne fra Vestindien, og for disse Sagers Vedkommende er Regelen den, at man kan udtage Stævning straks til det Højesteretsaar, der holdes, og saa snart Stævningsvarselet er udløbet, skal man anmelde Stævningen i Højesteret og faa Paa-tegning paa Stævningen om, at denne An-meldelse har fundet Sted, hvorefter Sagen kan procederes i Højesteret, saa snart Advokaterne er rede dertil. Ved Ordens-sager gælder den Bestemmelse, at der skal udtages Højesteretsstævning senest 6 Uger før hvert Højesteretsaars Begyndelse, hver første Torsdag i Marts Maaned. Denne Regel medfører, at Sager kan vente meget længe, inden de kan paadømmes ved Højesteret. Jeg vil tage det Tilfælde, at der nu paa denne Tid af Aaret, i November Maaned, afsiges en Overrettsdom. Inden man faar Udskrift af Dommen og kan henvende sig til en Højesteretsadvokat, og inden han faar afgivet sin Betænkning og faar konfereret med Klienten, vil der meget let være gaaet saa megen Tid hen, at man er kommet ud over Midten af Januar Maaned, og Stævningen kan da, medmindre man søger Anticipationsbevilling, først udtages til næstkommende Højesteretsaar. Hvis man i Slutningen af Januar Maaned 1913 udtager Højesteretsstævning i en Ordenssag, kan den saaledes først udtages til den for Aaret 1914 holdende Højesteret, saaledes som det hedder. Det vil med andre Ord sige, at Sagen ligger død hen fra nu af og til Marts 1914, og selv da kan Sagføreren ikke begynde at arbejde i Sagen, i alt Fald ikke fuldt ud, idet han endnu ikke paa dette Tidspunkt ved, om der gives Møde for Højesteret for den anden Part, og før dette er bragt til Klarhed, vides det ikke, om Sagen vil blive procederet mundtlig eller skriftlig. Før dette er afgjort, kan man ikke gøre det, der egentlig er det.